

В'крвамъ, и говоръ

Нема другъ в'гора

Катъ тебъ на св'кта.

Тжй да знашъ, д'шнице!

Че за твой-то лице

День и ноць гори-ж;

И за твой-т'къ вежды

В'крвай, отъ прежеди

Самъ щж са умори-ж.

Въ тжзи страстъ любовнъ

Отъ стр'клъ отровнъ

Люто съмь раненъ.

Вижь ма колко съхнъ!

Скоро щж издъхнъ

Младичакъ зеленъ.

Ахъ! нед'бй, д'шнице,

Млада х'бавице!

Отига ма гори

Малко посмысли са,

И за менъ смилли са

Та докро стори.